

Det kunne Hitchcock ikke have gjort bedre

Bedst som man troede, at nu havde denne dramatiske Superliga-sæson toppet vanvittighedskalaen, fik skruen lige et par tak mere efter weekendens runde. Nu står vi med en sidste runde i grundspillet, hvor fem hold skal kæmpe om de sidste to pladser. Det fantastiske er, at alle seks kampe spilles samtidig - og gudskelov for det, for så undgår vi beregningsscener som den groteske kamp mellem Vesttyskland og Østrig ved VM i 1982, hvor hele 2. halvleg var reelt boldflytteri uden mening, fordi begge hold var videre ved det resultat, som stod på daværende tidspunkt, nemlig 1-0 til Vesttyskland - det eneste, som ikke måtte ske for Algeriet, som ellers havde været videre. Jeg har senere på års afstand talt med dommeren i kampen, og han troede ikke sine egne øjne og anede ikke rigtig, hvor han skulle gøre af sig selv. Denne episode er gået over i historien og har ganske overskygget Argentinas avancement i 1978, hvor en megasejr over Peru sikrede deres avancement. Potentielt afgørende kampe i sidste runde bør altid spilles samtidig, og det statement er ikke blevet mindre aktuelt i disse tider, hvor grimme ord som matchfixing er krøbet ind. Det var der ikke nogen, der havde tænkt over hverken i 1978 eller 1982, selv om der hang en mistænkelig lugt over begge kampe. Så der er al mulig grund til at bifalde den danske tradition med samtidig afvikling (også selv om det betyder indkaldelse af en ekstra VAR-bil, for under normale omstændigheder og i normale spredte runder kører vi med fem biler).

Jeg var selv i Randers mandag aften - dels til et VAR-arrangement forinden, som vi fremdeles stadig meget gerne rykker ud til for at aflive de misforståelser og misopfattelser, som stadig flourerer - hvad kan VAR egentlig skride ind overfor, og hvad skal man efter den givne protokol holde fingrene fra. Og dels var jeg efterfølgende i VAR-bilen som instruktør til kampen mellem Randers og AGF. Instruktøren skal ikke blande sig, medmindre der kommer et decideret brud på protokollen, så han har ingen indflydelse på noget som helst, men skal efterfølgende give en tilbagemelding på præstationen. Og jeg kan garantere for, at det er en særpræget oplevelse at sidde fire mennesker i en varebil med meget kort afstand mellem parterne og en lukket dør. Temperaturen kan være ganske hidsig, ikke bare fysisk, men også psykisk, fordi koncentrationen er 100 procent hele vejen.

Men kampen i Randers var på forhånd udråbt til at være en giftig affære, og ikke mindst fordi opgørene mellem de to hold selv under normale omstændigheder (hvis de ellers findes) lover masser af drama. Det fik vi så ikke så meget af den aften, ikke drama af den uheldige slags (og tak og lov for det) - men mere fordi det var et afskyeligt vejr med vind og blæst og ikke mindre afskyelige baneforhold. I den isolerede VAR-bil, hvor vi jo har alle kameravinkler til rådighed, undrede vi os på et tidspunkt over, hvorfor der kom noget, der lignede tåge - indtil det gik op for os, at det var en støvregn, der bare stod fuldstændig vandret på grund af vinden. På den baggrund var det faktisk fantastisk, at der blev en fodboldkamp ud af det. Ikke specielt køn, men godt nok dramatisk.

I modsætning til nogle af mine mindre heldige kolleger (når man ser på vejrudsigten) har jeg fri søndag kl. 15, så jeg vil sætte mig mageligt til rette i den bløde lænestol og følge begivenhederne på afstand, bevæbnet med rigelige mængder af popcorn og drikkelse. For hold kæft, det bliver en gyser. Der ryger nok et par traditionsklubber, som man aldrig havde tænkt sig uden for top-seks. Men som ofte skrevet før: overraskelser er fodboldens salt, og jeg synes selv, at det er ualmindelig forfriskende, at der er nye og uventede klubber, der blander sig i toppen.

Men netop turen til Randers, som var en godt og vel døgnoplevelse, selv om DSB viste sig fra sin absolut bedste side, gør, at jeg halter lidt bagefter på de mere aktuelle situationer.

Til gengæld kunne jeg jo løbende se på min e-mail, at der havde været ting og sager. Dels i forrige Superliga-runde, dels på Champions League-runden tirsdag og onsdag. Faktisk sidder jeg og prøver at følge med her onsdag aften, mens jeg skriver dette. Jeg skal nok vende tilbage på de mest interessante situationer, men julemanden kom ikke med det døgn på 36 timer, som stod øverst på min ønskeseddel, så jeg beder om del overbærenhed fra læserne.

Fra weekendens runde er der dog en enkelt situation, som jeg gerne vil bide mærke i, og som også har kastet en del e-mails af sig. Nemlig om FCKs Victor Claesson skulle have haft et straffespark i Horsens. Nu kom det i sidste ende ikke til at betyde alverden, eftersom FCK vandt med 4-1, men lovmæssigt er det jo stadig lige interessant. Det handler om en holde-situation i straffesparksfeltet tæt på mål (faktisk helt inde i målfeltet). Der er godt og grundigt fat i Claesson. Holde-situationer i straffesparksfeltet er der jo mange af, hvilket indbakken også vidner om, fordi vi er tæt på mål, og hvor ligger bagatelgrænsen endelig? Her er der tale om en omgang holde over flere sekunder – ikke bare et kort riv.

Hvilket bringer mig til et af standardnumrene i denne klumme: der er af en eller anden grund ingen nedre grænse for, hvor kloge tidligere topdommere kan være, og hvor ufiltreret deres meninger om en given situation kan komme ud til den stakkels læser, som nødvendigvis må tage meningerne som pålydende. Det gælder ikke bare i Danmark, men også i en god del andre lande. Man kan læse en del horrible ting. Muligvis fordi man som 'tidligere topdommer' ikke nødvendigvis er fuldstændig oppe på beatet med hensyn til de seneste tendenser. Som tidligere beskrevet er 'ekspert' ikke en beskyttet titel, så det kan hvem som helst kalde sig. Af samme grund frabeder jeg mig altid det stempel på ryggen. Man må kalde mig hvad som helst andet, men bare ikke det.

I det aktuelle tilfælde har jeg set en tidligere topdommer forsvare, at der ikke blev dømt straffespark i situationen – i øvrigt ledsaget af nogle ellers fornuftige betragtninger omkring kampens linje osv. Det laver bare ikke om på, at en overlagt lovovertrædelse, som måske oven i købet koster et mål (og kunne være potentielt afgørende – og i den aktuelle situation afgørende for mesterskabsspil eller nedrykningsspil) skal straffes.

Det skærer jo ind i hjertet at se en sådan påstand blive kolporteret – ikke mindst når vi andre med ansvar for linjen har en anden opfattelse. Det tager en krig at få udryddet en mening, som har været på tryk (eller hos TV-kommentatorer blot ude i æteren). Skæbnen, som nogle gange kan være en slambert, men også nogle gange kan komme belejligt som hjælp, ville, at vi tidligere på ugen havde mulighed for at vise situationen for UEFAs topinstruktører i deres talentprogram, og her var meldingen énstemning: straffespark og rødt kort for berøven af oplagt scoringsmulighed.

Så moralen er: stol aldrig ét hundrede procent på såkaldte eksperter. Og det gælder for så vidt også mig selv (titel eller ej). Til gengæld har jeg den fordel, at jeg er ajour med den linje fra UEFA, som vi gerne vil køre. Og så må man ellers afgøre med sig selv, hvad man vil tro på. Men vær sikker på, at jeg ikke skriver noget, som er lodret forkert.

Fodbold er et spørgsmål om følelser, og de kan nogle gange løbe af med én. Det kan det også (kortvarigt), når Danmark spiller. Ellers skal min kone nok sørge for det. Det er fuldt ud forståeligt, og uden følelser var fodbold nul og niks. Men vi andre uden klubtilhør står jo og

skal holde tingene inde på fodboldlovens og den internationale linjes smalle sti, uanset hvor ekstremt kedeligt det måtte være. Afviger vi fra sidstnævnte, har vi i den grad et problem.

Mange spørgsmål er sparket til hjørnespark denne gang - men det kommer. Jeg håber, at popcorn-runde søndag ikke giver mere til samlingen.

Ellers vil jeg på forårsfronten blot sige, at solsorten nu efter et par øvesessioner midt i natten er klar til sang, flot demonstreret denne morgen . Vi går i den grad mod lysere tider.